

Topadvocatuur: In de keuken van de civiele rechtspraak

Georg van Daal

redactielid

Micha Kat presenteerde zijn boek op 12 maart jl., op het Nationaal Juristencongres in de RAI in Amsterdam. In zijn inleiding dicht Kat de advocatuur in de nieuwe trias politica, namelijk die van politieke, economische en juridische macht (de oude trias zou hebben afgedaan?), een stevige vinger in de algemene pap toe. Dit is voor hem reden om de schijnwerpers op de advocatuur te richten.

SELECTIE

Kat heeft het over topadvocatuur, en interviewt negen topadvocaten. U wilt natuurlijk weten hoe Kat zijn topadvocaten uitzocht. Welnu, dat vertelt hij ons niet. In zijn inleiding meldt hij wel dat de ‘gezaghebbende internationale advocatengids’ *Legal 500* hem vertelde welke kantoren de kwalificatie ‘excellent’ verdienen per rechtsgebied. Kat schrijft dat hij aan zijn eigen ‘jarenlange ervaring’ ontleent welke van de advocaten binnen deze kantoren in zijn inleiding een naamsvermelding verdienen. Over de selectiecriteria ten aanzien van de individuele advocaten die hij daarna interviewde, zwijgt Kat in alle talen. Waarom hij tot juist deze interviews overging is evenmin duidelijk. In elk geval zijn vijf van de negen geïnterviewden juist niet verbonden aan een kantoor dat als ‘excellent’ werd geboekt door de *Legal 500*, althans niet voor het rechtsgebied waarvoor ze toch wél zijn geïnterviewd.

Die geïnterviewden zullen nu wel spijt hebben, denk ik. Het zijn namelijk allemaal lieden van twijfelachtig allooi, althans als we uiteindelijk Kat moeten volgen. De uitsmijter van zijn boek luidt namelijk (p. 202): ‘Topadvocaten’ zijn maar op één ding uit: het draaien van zoveel mogelijk deals tegen een zo hoog mogelijk *success fee*. De tirannie van het grote geld heeft ook de advocatuur vergaand verziekt en moreel aangetast. Dat

MICHA KAT,

TOPADVOCATUUR: IN DE KEUKEN VAN DE CIVIELE RECHTSPRAKTIJK

Uitgeverij: Memory Productions Publications B.V., Amsterdam 2004

advocaten bedrijven daarmee regelrecht de afgrond in kunnen adviseren: ach, dat maakt ze weinig uit, want de declaraties van advocaten worden altijd betaald.’

INGEKLEURD

De eerste negen hoofdstukken van het boek zijn stukken die rond steeds één – soort – zaak spelen aan de hand van interviews met één van de bij die – soort – zaak betrokken advocaten. Onnodig te zeggen dat de beschrijvingen vooral worden ingekleurd vanuit het perspectief van de geïnterviewde advocaat. Kat zelf vindt duidelijk elke aanleiding goed genoeg om bladzijden lang zijsporen te bewandelen en vooral veel namen te noemen. De winnende advocaten krijgen de ruimte om met gepaste trots om te kijken. Degenen onder de geïnterviewden die hun zaak of zaken verloren mogen flink napleiten en uitleggen dat werkelijk alle rechters er niets van hebben begrepen.

Wat ik wel een aardig stuk vond, is het hoofdstuk over internationale arbitrage. Wie door en langs de *names dropping* heen kan kijken, vindt hierin een aardige beschrijving van hoe deze voor de gemiddelde advocaat, in elk geval voor mij, ver-van-mijn-bedshow zich voltrekt.

Volgens de achterflap is Kats boek een introductie in de wereld van de commerciële topadvocatuur en mikt hij met name op rechtenstudenten, financieel-economische journalisten en managers uit het bedrijfsleven. Zij zouden met dit boek hun voordeel kunnen doen. Van een algemene introductie met visie op afstand is volgens mij geen sprake, en ik betwijfel dus of deze doelstelling zal worden behaald. Daar waar Kat niet eens probeert duidelijk te maken waarom hij wie over wat interviewt en waarom dat bijzonder is, en gegeven de wijze waarop een en ander in dit boek zijn

beslag heeft gekregen, wordt volgens mij slechts een vertekend beeld geschetst. De stukken kennen allemaal wel algemene uitleg, maar voor de juridisch onderlegde lezer zijn ze overbodig en soms zelfs aanleiding tot ergernis. Voor de niet-juridisch onderlegde lezer lijkt het mij allemaal ongefundeerd selectief en weinig interessant; ik wil overigens beslist niet uitsluiten dat een lid van de gedefinieerde doelgroep dit alles heel anders beleeft.

UITGLIJER

Wat mij betreft is Kat in zijn tiende hoofdstuk jammerlijk ontspoord. Hij bedoelt daarin via de 'zaak-Kolle' de andere kant van de advocatuurlijke medaille te belichten. De heer Kolle ligt kennelijk met zijn vorige kantoor, een grote Amsterdamse maatschap waarvan hij zelfs voorzitter was, stevig financieel overhoop. Kat vindt dat dit allemaal publiekelijk moet worden uitgevochten, de werkelijk betrokkenen vinden van niet. Een en ander is voor Kat aanleiding om in dit laatste hoofdstuk helemaal los te gaan. Waar in een eerder hoofdstuk de geïnterviewde advocaat rond de zaak-Chipshol al voluit de gelegen-

heid had gekregen om uit te leggen dat het grootste deel van de betrokkenen bij het kamp die deze zaak uiteindelijk won er dubieuze praktijken op na houdt, in zijn slothoofdstuk neemt Kat in dit opzicht zelf het voortouw.

Op Kolle wordt aan de hand van veronderstellingen karaktermoord gepleegd, waarbij zelfs een persoonlijke smeekbede van Kolle aan Kat om dat achterwege te laten integraal wordt afgedrukt. De zaak-Kolle is daarnaast vooral een kapstok voor Kat om bladzijden lang te vullen met allerlei andere kwesties dan de zaak-Kolle, aan de hand van giswerk dat vooral blijk geeft van sensatiezucht, afgerond met de hiervoor al geciteerde uitsmijter. De eerste negen hoofdstukken van dit boek zijn eerder het tegendeel van een aanleiding voor deze tirade. De suggesties in het tiende hoofdstuk zijn voor Kat echter toch voldoende om de advocatuur er stevig van langs te geven. Bij gebreke aan werkelijk feitelijke onderbouwing, en gegeven het hier en daar droevig mistasten van Kat, blijft een en ander in de lucht hangen. Daarmee wordt wat mij betreft zijn uitsmijter een uitglijer. ●

(advertentie)

CliniClowns wordt 11. En omdat wij als clowns het altijd nét iets anders doen, vieren we dat uitgebreid! U kunt ons helpen er een echt feest van te maken. Een feest voor de vele zieke kinderen die wachten op een bezoekje van de CliniClowns. Word daarom nu donateur voor maar € 2,50 per maand.

In de afgelopen 11 jaar hebben we veel bereikt: jaarlijks leggen we maar liefst 85.000 bezoeken af aan kinderen in moeilijke situaties. Kinderen die zich dankzij de clowns weer even gewoon kind kunnen voelen. Maar we willen nog veel meer kinderen bezoeken. Zoals de kinderen die door ziekte langdurig thuis of in speciale zorginstellingen moeten verblijven. Steun ons daarom en word donateur.

Stuur deze ingevulde en ondertekende machtiging naar: CliniClowns Nederland, Antwoordnummer 2222, 3440 VB WOERDEN. Postzegel hoeft niet, mag wel. Meer weten over onze verjaardag? Kijk dan op www.11jaar.nl.

Ja, ik maak er een feest van voor de kinderen!

Daarom word ik donateur voor een maandelijks bedrag van
 € 2,50   € 5,-   een ander bedrag, namelijk € _____

Ik machtig hierbij CliniClowns Nederland tot wederopzegging bovengenoemd bedrag maandelijks van mijn bank- of girorekening af te schrijven.

Rekeningnummer _____

Naam _____ Dhr. Mevr.

Geboortedatum _____

Adres _____

Postcode _____ Plaats _____

Telefoon _____

Datum _____

Handtekening _____

12120

CliniClowns
is 11 jarig

**Maak er een feest van.
Word nu donateur!**

Heel Nederland feliciteert CliniClowns!